Kvinnor Svenska kyrkan

Kvinnoglöd

Nyhetsbrev från Kvinnor i Svenska kyrkan Nr 2 2017

Vad gör vi med framtiden, kamrater?

Med ett viktigt uppdrag reste vi hem, ett 60-tal kvinnor, från Våreld i Uppsala till våra stiftsgrupper.

Uppsala stiftsgrupp inbjöd oss att tala och lyssna, vi fick testa olika samtalsmodeller som gav oss goda tillfällen att samtala om de viktiga utmaningar som kyrkan och världen står inför. Efter 70 år av samverkan inom Svenska kyrkan – I tid och otid – behövs vi ännu.

– Tro och naturvetenskap är inte motsatta varandra, utan har ett gemensamt ansvar, sade ärkebiskop Antje Jackelén.

– Marta och Maria förkroppsligar egenskaper inom en och samma människa. Vi måste hitta en väg som är bra för både kvinnor och män, sade författaren Ulrika Knutsson. Sid 3

Maria Återkomsten står sedan advent 2005 i Uppsala domkyrka, bakom altaret framför Vasakoret, det före detta Mariakoret.

– Maria står där för att återta sin plats, enligt konstnären Anders Widoff.

När vi alla tillåts
att till fullo identifiera oss
med den Jesus-person
som återfinns i evangelierna
liksom i Jesus bibliska sammanhang
behöver vi inte längre
klänga oss fast vid
en Gud högt uppe i skyn.

Vi behöver inte axla hela världen.
Vi har överlämnat hierarkiska strukturer
av att dominera och att bli dominerade.
Vi vet att vi alla är lika gudomliga.
Vi är fria att handla
i samarbete med Gud – kärleken
att befria världen.

Texten ovan är slutorden i en kommande genusanalys av Kairos Palestinadokumentet (se länk nedan).

Analysen av Abeer Awais, Susanne Grimheden (red), Rula Salsa, Niveen Sarras och Jean Zaru, är under språklig bearbetning. När analysen omsider publiceras planerar Kvinnoglöd ett refererat.

https://www.svenskakyrkan.se/kairospalestina

KviSk stöder Indienprojekt

Sid 4

Skriv under Katarina-uppropet

Sid 4

Biskop emerita Tuulikki Koivunen Bylund berättade om Fadime på Fadimes plats. Alla foton från Uppsala: Elisabeth Enger

andlighet – engagemang – gemenskap – kvinnokraft

Träd fram i tid och otid!

Kvinnorörelsen i Svenska kyrkan har funnits i 70 år. 1947 bildades Kyrkliga kvinnorådet med bland annat uppgiften att arbeta för att ge kvinnor möjlighet till tjänst i Svenska kyrkan. Idag innehas de flesta tjänsterna inom Svenska kyrkan av kvinnor. Men fortfarande finns det uppgifter att arbeta för.

Krönika

Vi engagerar oss i samhällsfrågor

Vi behövs för att lyfta det kvinnliga perspektivet, för att lyfta frågor som inte andra lyfter, för att uppmuntra varandra i våra olika roller och uppdrag med mera. Kyrkliga kvinnorådet blev sedan Sveriges kyrkliga kvinnoråd som 1995 omorganiserades till Kvinnor i Svenska kyrkan med individuellt medlemskap.

Mycket har hänt under dessa 70 år som speglar kyrka och samhälle. Vi har engagerat oss i bland annat abortfrågan, dokumenterat syföreningarnas historia, infört heliga danser som ett sätt att uttrycka sin tro. Från första början har det funnits ett internationellt perspektiv med kontakter med Kyrkornas världsråd och Lutherska världsförbundet, och många resor har genomförts till olika länder och kyrkor.

Många remissvar har lämnats in på utredningar med varierande ämnen. Många av frågorna har följt oss genom åren, som fredsfrågan, frågorna om jämställdhet, klimat och miljö, våld mot kvinnor.

Vår årskonferens Våreld, som i år var i Uppsala, hade som tema Tid – otid - framtid. Att träda fram i tid och otid är något som Paulus uppmanar Timotheos i 2 Tim 4:2 ”Förkunna ordet, träd upp i tid och otid, vederlägg, tillrättavisa, vädja – tålmodigt och med ständig undervisning”.

Låt oss ta med oss denna uppmaning ut i vår uppgift att vara kvinna i Svenska kyrkan!

Gunilla Åkesson
Ordförande i KviSk

Tankar efter Stockholmsattentatet

Fredag 7 april hände något som inte får hända men som hände ändå. En person stal en stor skåpbil, körde Drottninggatan fram i hög hastighet. En gågata i Stockholms city. Många blev påkörda, skadade och flera dog. Innerstaden stängdes av. Bussar och tunnelbana stod stilla i många timmar. Många blev instängda i butiker, arbetsplatser och bostäder i trakterna kring Åhléns på Drottninggatan. Informationen spreds snabbt via olika sociala media, telefoner, radio, TV och SMS.

Reflekterat

Så hände det som får hända men som borde hända oftare. Vi ringde och SMSade till varandra. ”Var är du?” ”Är du i säkerhet?”

Stundtals var det svårt att komma fram eftersom det var så många som använde sina telefoner och mobiler samtidigt.

Vad gjorde vi?

Vi brydde oss om varandra. Vi tänkte på varandra. ”Kan du inte komma hem? Var är du? Ska jag hjälpa till med att hämta barnen på dagis?” ”Sitter du fast på jobbet? Får ni inte gå ut? Jag kan gå hem till er och börja laga middag till barnen. Du kommer när du kommer.”

Dö för dig, heter Charlotte Gyllenhammars installation, en 120-årig ek som 1993 hängdes upp utanför Åhléns över Drottninggatan. Foto: Elisabeth Enger

Vi pratade med okända. ”Hur kommer du hem? Jag tänkte jag skulle gå via Västerbron. Vid Liljeholmen har jag en bekant som kommer och hämtar med bil. Ska du också åt det hållet? Ska vi göra sällskap?”

Stämningen var skrämmande men samtidigt vänlig. Ett vänligt lugn spred sig. Lugnet och vänligheten höll i sig flera dagar. Blomsterhyllningarna och kramarna till poliser och väktare spred sig och bidrog till den lugna stämningen. Ingen knuffades eller trängdes när vi tysta stod vid blomsterhavet vid Sergels torg.

Tänk om vi, av detta hemska illdåd som hände, skulle ta med oss att höra av oss lite oftare till vänner och bekanta. Tänk om vi än mer skulle tacka även dem som vi inte känner, för allt bra de gör.

Tänk om vi skulle hjälpa varandra än mer med små tjänster.

Tänk om vi skulle börja prata med varandra – även om vi inte känner varandra.

Tänk om detta som hände, som inte får hända, ändå kan föra något gott med sig.

Birgitta Thaning
Stockholms stiftsgrupp

Kvinnoglöd nr 2/2017 Årgång 7. Kvinnoglöd är ett nyhetsbrev från Kvinnor i Svenska kyrkan KviSk och publiceras 4 ggr/år på hemsidan www.kvinnorisvenskakyrkan.se. Nyhetsbrevet trycks även på miljövänligt papper hos Silanders Grafiska AB i Göteborg.
Manusstopp för nästa nummer: Fredagen den 25 augusti 2017
Ansvarig utgivare: Gunilla Åkesson. Redaktör: Elisabeth Enger. *Redaktionsråd:* Gunilla Bäckström, Luleå stiftsgrupp, Marianne Staaf-Gälldin, Härnösands stiftsgrupp, Bulle Davidsson, Linköpings stiftsgrupp, Ragnhild Greek, Stockholms stiftsgrupp
Redaktionsadress: Elisabeth Enger, Låbyn Hagen 501, 662 91 Åmål. Bidrag kan även mejlas till eenger.hagen@gmail.com

Viktiga samtal som för framåt

Med ett uppdrag reste vi hem, ett 60-tal kvinnor, till våra stiftsgrupper från Våreld i Uppsala. Efter 70 år av samverkan inom Svenska kyrkan – I tid och otid – behövs vi ännu.

Vårt tema för året, Hållbar utveckling i Kristi efterföljd, står kvar 2018, men då med underrubriken Att tala så att andra lyssnar och förstår.

Uppsala stiftsgrupp inbjöd oss att tala och lyssna, vi fick testa olika samtalsmodeller som gav oss goda tillfällen att samtala om de viktiga utmaningar som kyrkan och världen står inför: Fredsfrågan, klimat och miljö, människans behov av bostad och mat, hälsa och utbildning, ekonomi och arbete. Innehållet i de 17 globala mål som Sverige anslutit sig till.

Våld mot kvinnor i nära relationer är också en angelägen fråga.

Hur kan vi fördjupa vår diskussion? Hur kan vi konkretisera våra idéer och ideal? Hur kan KviSk vara ett salt i den församling där vi bor och verkar?

I grupper diskuterades många viktiga frågor. Alla foton: Elisabeth Enger

– Vem har makten? Den definieras av kulturen, religionen, språket och det patriarkala systemet, sade Gunilla Löfgren, ordförande i Mia, KviSk Uppsala.

– Grunden i förändringsarbete är Kunskap! Kunskap hjälper oss att förstå, att se nytt och att tala väl så att vi kan påverka, påminde Gunilla.

Referat från Våreld: Elisabeth Enger

Antje om tro och vetenskap:
Konflikten är en myt

Trons språk är inexakt och poetiskt. Medan naturvetenskapen är en exakt vetenskap och dess språk skulle kunna reduceras till formler. För att över huvud taget kunna tala med varandra behöver och använder vetenskapsmännen bilder. Till exempel bilden av världen som ett urverk.

Vetenskapsmän påstår att de inte vet något om hermeneutik, som är konsten att förstå och tolka bilder, men använder det hela tiden.

– Hur skulle naturen uppfattas om vi inte ser naturen som en mekanism, utan som en organism? funderade ärkebiskop Antje, som anser att det är en myt att det finns en konflikt mellan vetenskap och religion.

Om Gud är god och om det Gud skapat är gott, då är också människans förnuft gott, och det är gott att utforska världen.

Antje Jackelén

– Tro och vetenskap är inte motsatta varandra, utan överlappar varandra starkt. Båda har ett gemensamt ansvar, och vi behöver tillit till kunskapen, och till trons kunskaper och erfarenheter.

Som Einstein sa: Gud finns och verkar i allting!

Varje människas uppgift:
Marta och Maria

Vill du styra skutan mot jämställdhet, så härma inte herrarna. Hitta en modell som är bättre för både kvinnor och män. Det konstaterade Ulrika Knutsson, författare och journalist under Våreld.

Ulrika Knutsson

Ulrika Knutsson lyfte fram några kvinnor ur kristendomens historia:

Marta och Maria – Marta som tjänar i världen och Maria som lyssnar inåt.

– Det handlar inte om olika kvinnor med olika roller. Det handlar om varje människas två uppgifter, betonade Ulrika.

I de första kristna församlingarna hade kvinnorna flera skilda uppgifter – att profetera, att lyssna och lära och att hjälpa fattiga och sjuka.

En annan kvinna – Emilia Fogelklou – som studerat sambandet mellan Birgittas religiositet och hennes kvinnlighet, menar att det är troslivet, inte trosbegreppet, som genomsyrar vår verkan i världen. Intellektet kan inte ensamt famna den religiösa upplevelsen.

– Mer lyssnande och vårdande är vad vårt samhälle behöver, men det är inte kvinnliga egenskaper, utan mänskliga.

KviSk åtar sig att stötta projekt för kvinnor i Indien

Projektet i Indien syftar till att förhindra våld mot kvinnor genom att bygga upp självhjälpsgrupper. Annika Lindé från Svenska kyrkan informerade under Våreld om Svenska kyrkans internationella arbete, projekt P245, som KviSks årsmöte nu åtagit sig att stötta.

Ett 30-tal grupper av kvinnor i några städer i östra Indien stöttar och stärker varandra. Gemensamt förändrar de sin situation, bland annat genom att kräva

Beslutat

sina rättigheter gentemot myndigheter, såsom polisen.

Grupperna startas i slumområdena, med starthjälp från projektet de första åren. I slummen bor indier som flyttat till städerna, utan att ha några naturliga sociala band. Männen söker dagsverken om dagarna och kvinnorna är hemma och försöker hålla ihop familjen. Genom grupperna bygger kvinnorna upp nya sociala nätverk.

Misshandel och även mord på kvinnor är vanligt, inte bara från mannens sida, utan även från svärföräldrarnas, till exempel om avbetalningarna på hemgiften inte sköts.

Kvinnogrupper stöttar varandra och ger varandra en ny identitet. Foto: Magnus Aronsson, IKON

När kvinnan blir slagen ringer hon till någon i gruppen. Tillsammans går de hem till familjen, och talar om att de vet om att kvinnan blir slagen. Många gånger slutar mannen, om han vet att någon känner till misshandeln. Fortsätter han ändå, går gruppen till polisen.

En kvinna i eget namn

– Numera gör polisen något åt saken, om de har tid. Numera, poängterade Annika Lindé. Gruppen förelägger själva bötesstraff om mannen fortsätter slå.

Genom gruppens arbete skaffar kvinnorna fram födelseattester, så att de kan registrera sig som röstande och ställa sig på valbar plats.

– Nu börjar kvinnorna presentera sig i eget namn, inte som hustru till mannen, sade Annika Lindé.

Projektet hjälper till att bygga upp grupperna där kvinnorna sedan jobbar vidare själva, och själva identifierar de problem de behöver arbeta med.

Swisha till KviSk!

Numera kan du swisha medlemsavgiften till KviSk. Skriv avsändare!

Numret är: 123 691 859 3.

Vill du bli KviSkare?

Gamla och nya medlemmar hälsar vi varmt välkomna!

Sätt in 100 kr på bankgiro 422-3699. Glöm inte ange namn, adress, födelseår och eventuell e-postadress.

Läs Kvinnoglöd på skärmen!

Så spar du färgpatroner och bidrar till en bättre miljö. Dessutom kan du utnyttja länkarna till de olika hemsidor som bäddats in i texterna!

Martin Luther och kvinnokraften

Luther – avtryck i tio kapitel är en serie miniprogram om Luther under Lutheråret 2017. Avsnitt 7, Luther och kvinnokraften, handlar om hans äktenskap med Katarina von Bora, vilket förändrade samhällsordningen och hans eget liv, med Ylva Eggehorn. Lyssna, om du missade det!

Hört

http://sverigesradio.se/sida/avsnitt/888355?programid=5061

Katarinauppropet mot vapenexport

Fortsätt stå upp för en human flyktingpolitik, och för att hantera konflikter och skapa säkerhet genom ickevåld, uppmanar Katarinauppropet Svenska kyrkan. Ett första viktigt steg på denna väg är att stoppa svensk vapenexport.

Tipsat

Initiativtagare till Katarinauppropet är kyrkoherden i Katarina församling Olle Carlsson, Kristna fredsrörelsen, ärkebiskop emeritus KG Hammar och författaren Olle Sahlström.

Bakom uppropet står också Stockholms moské och biståndsorganisationen Islamic Relief, som Katarina församling samverkar nära med.

På hemsidan kan du läsa mer och skriva under digitalt. Där finns också flera namn på föreläsare som du kan bjuda in till din stiftsgrupp!

http://katarinauppropet.se

Världsböndagen – mäktig upplevelse

Världsböndagen, som metodistkvinnor i USA initierade som Kvinnornas Internationella böndag, har sedan 1931 firats i Sverige. I Borlänge firar sedan några år tillbaka Kvinnor i Svenska kyrkan Världsböndagen i Hagakyrkan, alltid på första fredagen i mars. I år deltog även kvinnor från Frälsningsarmén.

Det är en mäktig upplevelse att för en timme eller mer uppgå i en världsvida gemenskap. I år var programmet skapat av kvinnor på Filippinerna.

Firat

Kollekt tas upp som går till utbildningsstipendier till kvinnor i utvecklingsländer. 2016 fördelades stipendier till 71 kvinnor i 15 länder.

Kollekten på Världsböndagen 2017 i Borlänge uppgick till 290 kronor, som avrundades till 500.

Ingegerd Hellberg